

तूणैरावृतं लूनं विवरं बिलं आसाद्य प्राप्य विष्ठितौ स्थितौ ॥ ११ ॥ बिलं प्रविष्टं दृष्ट्वा ॥ १२ ॥ १३ ॥ एतद्वचोरिपुवधाय बिलप्रवेशवचनं याचितः सहप्रवेशमिति शे
षः ॥ स्वपादाभ्यां शापयित्वा स्वपादशपथपूर्वं सहप्रवेशान्निवार्य यावन्मदागमनं तावद्विलद्वारि तिष्ठेति चोक्तेत्यर्थः ॥ १४ सायःसंवत्सरः किञ्चिदधिकःसंवत्सरः द्वारि
स्थितस्य च मम सकालः सायःसंवत्सरोव्यत्यवर्तत अतिक्रान्तः तावत्पर्यंतं मया तत्रैव स्थितमित्याशयः ॥ १५ ॥ ततो यदाहं तं भ्रातरं न पश्यामि तदाऽहं भ्रातरं नष्टं दर्श

सत्तूणैरावृतं दुर्गधरण्याविवरं महत् ॥ प्रविवेशासुरो वेगादावामासाद्य विष्ठितौ ॥ ११ ॥ तं प्रविष्टं रिपुं दृष्ट्वा बिलं रोषवशंगतः ॥ मामुवा
च ततो वालीवचनं क्षुभितेन्द्रियः ॥ १२ ॥ इह तिष्ठाय सुग्रीव बिलद्वारि समाहितः ॥ यावदत्र प्रविश्याहं निहन्मि समरे रिपुं ॥ १३ ॥ मया
त्वेतद्वचः श्रुत्वा याचितः स परंतपः ॥ शापयित्वा समापद्भ्यां प्रविवेश बिलंततः ॥ १४ ॥ तस्य प्रविष्टस्य बिलं सायःसंवत्सरोगतः ॥ स्थित
स्य च बिलद्वारि सकालो व्यत्यवर्तत ॥ १५ ॥ अहं तु नष्टं ज्ञात्वा स्नेहादागतसंभ्रमः ॥ भ्रातरं न पश्यामि पापशं किंच मे मनः ॥ १६ ॥
अथ दीर्घस्य कालस्य बिलात्तस्माद्विनिःसृतं ॥ सफेनं रुधिरं दृष्ट्वा ततो हं भृशदुःखितः ॥ १७ ॥ नर्दतामसुराणां च ध्वनिर्मेश्रोत्रमागतः ॥
नरतस्य च संग्रामे क्रोशतोऽपि स्वनो गुरोः ॥ १८ ॥ अहं त्ववगतो बुध्या चिद्वैस्ते भ्रातरं हतं ॥ पिधाय च बिलद्वारं शिलया गिरिमात्रया ॥ १९ ॥
शोकार्तश्चोदकं कृत्वा किष्किं धामागतः सखे ॥ गूहमानस्य मे तत्त्वं यत्नतो मंत्रिभिः श्रुतं ॥ २० ॥ ततो हतैः समागम्य समेतैरभिषेचितः ॥
राज्यं प्रशासतस्तस्य न्यायतो मम राघव ॥ २१ ॥ आजगाम रिपुं हत्वा दानवं स तुवानरः ॥ अभिषिक्तं तु मां दृष्ट्वा क्रोधात् संरक्तलोचनः ॥ २२ ॥

नाविषयं जातं स्नेहादागतसंभ्रम आगतक्षोभोजातः ॥ पापशं किं मरणशं किं मे मनोजातं च ॥ १६ ॥ १७ ॥ संयामेरतस्य निरतस्य क्रोशतोऽपि गुरोः स्वनो न श्रोत्रमागत इत्यनुक
र्षः ॥ १८ ॥ चिद्वैर्विलद्वारि रुधिरनिःसरणासुरीयसंग्रामं क्रोशनादिभिर्भ्रातरं हतमवगतः ज्ञातवान् ॥ पिधाय राक्षसनिर्गमशंकया ॥ १९ ॥ यत्नतो गूहमानस्यापि मे तत्त्वं वा
लिलृप्तांतविषयं मंत्रिभिर्वालिमंत्रिभिः श्रुतं ॥ २० ॥ समेतैर्मिलितैः तस्य राज्यमिति बुद्ध्यैव न्यायतः प्रशासतो मम समीपमाजगाम सवानर इत्यन्वयः ॥ २१ ॥ २२ ॥